

Statusrapport 2020

Brobygning og kontinuitet i psykiatrisk behandlingen for mennesker på gaden

- Samarbejde mellem Natcafeen og Region Hovedstaden

2020 er første år af projektet, der er forlænget til også at køre i 2021. Formålet med projektet er at:

- opbygge relationer til brugerne og skabe en tryk ramme, hvor brugerne kan blive motiveret til behandling
- bygge bro til afklaring og behandling
- følge behandling og skabe kontinuitet
- være det stabile element for bruger og behandlere i et liv for brugerne, der ellers er præget af ustabilitet.

Brobyggerstilingen har været inde over omkring 20 personer i det første år i Natcafeen. Nogle i større og andre i mindre grad, men alle som hørende under præmissen for projektet, at de er udsatte og behandlingsparate og behandlingsstabile i en grad, man kan forvente for målgruppen. Nogle har bedt om hjælp til noget ved første møde, hvor andre har været mere afventende, eller er kommet i dårligere stand over tid. Vi medtager to eksempler på de problemstillinger brugerne har og det arbejde brobyggeren udfører.

Eksempel 1 – igangværende sag

En borger har benyttet sig af vores tilbud i form af nattevandrere over flere år. Han kommer forbi i ny og næ om natten, men ikke så meget for at sove, da hans tanker ikke lader ham slappe af. Derfor bruger han personalet i Natcafeen til lange snakke, en kop kaffe, og hvis tankerne lader ham slappe af, lægger vi en madras i cafeen, hvor han til tider kan finde ro i nogle timer.

Han er omkring 60 år og har boet på gaden i mange år og har blandt andet diagnosen paranoid skizofren. Han er meget svingene i humør og i konstant i konflikt med sine omgivelser, både i vores hus, men også med sine omgivelser på gaden. Han skifter humør indenfor minutter, så han kan gå fra at være det mest snakkesalige og imødekommende væsen, til det næste øjeblik vred og afvisende og forlade stedet i frustration.

Hans syn begynder over foråret at blive væsentligt forringet og via sundhedsrummet får han en tid hos en øjenlæge. Vi følger ham til lægen den pågældende dag og det viser sig, at han stort set er blind og bliver sendt direkte på øjenklinikken på Glostrup. Det kræver, at vi stiller op med to personer, for at fastholde ham en hel dag på hospitalet.

Han bliver opereret den efterfølgende dag, men bliver derefter udskrevet fra hospitalet til gaden, da de ikke har ressourcer til at fastholde ham. Vi forsøger de kommende dage at finde et tilbud der kan rumme ham, men ingen på Sjælland lader til at kunne rumme netop denne sammensætning. Vi er nødt til at lukke ned de næste tre uger grundet sommerferielukket, så derfor ender det med, at han går på gaden blind nogle dage, indtil det bliver for meget for ham, og han ender på AKUT psykiatrisk afdeling.

Selve forløbet med hans øjne er ikke slut, da han skal opereres igen og skal til yderligere kontrol. Efter ferien består opgaven i at lokalisere ham igen, og vi finder ham i Jylland. Vi får arrangeret noget transport i samarbejde med et herberg i Jylland og det lykkes i sidste ende, at få styr på det ene øje. Det andet er ikke til at redde. Dog har han i mellemtiden, på grund af sit dårlige syn og sin skizofreni, virket truende overfor personer i nærområdet, hvilket også indebærer det lokale bandemiljø, hvorfor vi nu må i gang med at finde et tilbud ude af byen. Vi finder et forsorgshjem på Lolland, der dog kun bliver kortvarigt, da hans mulighed for at vedligeholde sin daglige medicinering, som han kalder det, via hash er svært. Derfor er han tilbage hos os

omkring en måned senere, i samme situation som før. Vi arbejder stadigvæk på at finde noget, der kan rumme hans udfordringer, men om det findes, er ikke klart endnu.

Eksempel 2 - afsluttet

Vi får i oktober anvist en bruger fra hospitalet. Han er indlagt grundet nogle heftige sår på benene, men bliver hurtigt udskrevet til os med diverse remedier til sårbehandling. Han er i 50'erne, og det er svært at kommunikere med ham, da han kun kan tale ungarsk. Han har haft et job på et Hostel, men grundet corona situationen, mistede han det og endte på gaden i København og blev derefter indlagt.

Hans sår kræver pleje og i den forbindelse får vi kontakt til sygeplejerskerne fra sundhedsteamet, som kommer forbi om morgenen og tilser og behandler hans sår. De observerer hans almene tilstand og synes, at vejtrækningen ikke er optimal og vil gerne se lidt nærmere på ham. Vi får en aftale i stand med en tolk og han får derefter tilbudt et ophold på 2 uger på Eirsgaard, et omsorgshjem, hvor han kan være hele dagen og få ro til at hele. Grundet de sproglige vanskeligheder, er han ret usikker på det kommende forløb, selvom vi forsøger via de forskellige apps der findes at oversætte og at forklare det. Han virker på dagen stadigvæk meget utryk ved situationen og er meget bange for, at vi udviser ham af Danmark.

Derfor ender det med, at Brobyggeren følger med til Sundhedsklinikken, der skal se på hans fødder og sår, og da han ser sig omkring på Vesterbro og de folk der står udenfor, kommunikerer han meget tydeligt, at vi ikke må gå fra ham der. Det ender med, at vi er med ham hele dagen både på klinikken og efterfølgende på omsorgshjemmet.

Efterfølgende bliver der arbejdet på at finde et mere passende tilbud til ham i samarbejde med Hjemløseenheden og sygeplejerskerne. Han giver udtryk for, at han vil tilbage til Stengade efter hans ophold og det får han selvfølgelig lov til. Det ender det med, at vi får en aftale med et herberg i Ungarn, hvilket han accepterer og han er nu tilbage i Ungarn.

Metode – brobyggerens tilgang

I de første par måneder af projektet, var brobyggerens fokus på at lære huset og målgruppen at kende. Det blev gjort ved at tilbringe tid sammen med brugerne, når huset var åbent om aftenen og natten. Tre dage om ugen mødte brobyggeren ind om morgenen og overlappede med nattevagterne. Det sker fortsat, men det er efterhånden blevet ændret til, at det nu kun er, hvis der er lavet aftaler, der kræver det.

Brobyggeren har primært været den opsøgende i relationerne i begyndelsen, og i andre tilfælde har nattevagterne overdraget deres gode relation.

Der er blevet fulgt skriftligt op på de fleste brugeres kontaktpersoner eller sagsbehandlere i det offentlige, tjekket op på allerede indgåede aftaler i forhold til brugerne, undersøgt om muligheder for andre botilbud mv.

Brobyggeren har stået til rådighed i dagtimerne for brugerne i nærområdet, når der har været brug for det.

Personalemøder og de dagbogsværktøjer vi benytter os af, da medarbejderne ofte ikke møder hinanden – to på vagt hver nat. Det er i dagbogen beskrevet hvad vi ser, og hvor vi evt. kan sætte ind. Livskvaliteten svinger meget for brugerne og hvad der umiddelbart er en god periode, kan hurtigt skifte og det kan man tydeligt læse i dagbogen.

Brobyggeren har derudover deltaget i kursus vedr. psykiatrien i Danmark og har fået en 'up date' på de forskellige diagnoser vi møder i hverdagen.

Fleksibilitet og kontinuitet

Dagstillingen giver os nu mulighed for at udvide vores åbningstid som det første. Det er muligt at lade de brugere, der har det meget skidt i en periode, sove nogle timer ekstra og derpå få en snak og lidt morgenmad sammen. Det samme kan lade sig gøre, hvis der er sat aftaler op, der ligger om formiddagen og i nogle tilfælde kan de møder også holdes hos os med de forskellige samarbejdspartnere. Det kan være svært at finde brugerne på gaden, når de først er i gang med dagen.

Derudover er det muligt at bruge hele dage med brugerne, som i tilfælde af indlæggelser eller sagsbehandling som kræver længere tid. Det er som oftest udelukket, at vores brugere på egen hånd ville klare længere tids venten alene i f.eks. modtagelse på psykiatrisk afdeling eller blot at kunne sætte de rigtige ord på deres behov, så det er forståeligt for behandlere og sagsbehandlere i forskellige systemer.

Nogle af vores brugere har ikke behov for hjælp i andre systemer, men blot brug for støtte når det gælder de daglige beslutninger.

At brobyggeren kan arbejde om dagen, giver et godt flow mellem nattevagter og indsatsen om dagen, da nattevagterne kan videregive information til brobyggeren, der kan følge op. Det kan være i form af aftaler, der skal tjekkes op på, hente medicin mv. Og på samme måde kan brugere, som også hænger ud i nærområdet, kommer forbi, hvis det hele er for meget, og der akut er opstået problemer. Eller de blot har brug for at låne telefonen til evt. at ringe til en bank eller des lignende.

Dagstillingen gør det muligt at følge op på aftaler på dagen og indgå nye aftaler og ikke kun på mail. Det giver en mere effektiv og målrettet kontakt, som er til gavn for vores brugere i sidste ende. Samtidig giver det en tryghed, at der er en tovholder på sagerne, så tingene ikke går i stå, men er der handles, når der kan handles.

Vi har desuden tilbudt enkelte nye brugere, at de kan komme forbi med deres kontaktperson og se stedet uden for den officielle åbningstid. Dette for at gøre dem trygge nok til selv at finde herhen om aftenen.

Brobyggerens stilling er fleksibel og kan dække både aften og dag, hvorfor det også er muligt at komme ind om aftenen, hvor der er tid til både aftensmad og kaffe og eventuelt hjælpe med blot at stille computer og et menneske til rådighed. Her kan brobyggeren også hjælpe med praktiske ting som ikke kræver det store udover tid til at få det løst.

Tværfaglighed

Vi er dagligt i kontakt med offentlige og private aktører; kommunen, andre herberger eller behandlingssteder, for at finde tilbud eller 'efterlyse' nogle brugere, der skal følges op på, eller som har en aftale. Det er f.eks. hjemløseenheden, Husforbi, psykiatrisk gadeplansteam, sociolancen, Sundhedsteamet, Projekt udenfor og mange andre.

Ved vores tilstedeværelse på diverse møder/aftaler, får vi en viden og indblik i behandlingsplaner, så vi kan støtte fx med medicinering, og vi kan spørge ind til hvordan det går, når brugerne er her om aftenen. Dette samarbejde og denne kommunikation er vigtig, hvis vi skal gribe de få øjeblikke der opstår for at støtte op om netop vores målgruppe.

I nogle tilfælde har vi været i kontakt med brugere, der kun kort har været tilknyttet vores oprindelige tilbud, men det har via dagstillingen været muligt at bevare kontakten, selvom det f.eks. kun er på sms eller mail. Dette har efter sigende været en livline, når nærmeste familie ikke har været en mulighed. Det har vist sig vigtigt især i en tid, hvor Corona har isoleret de mest ensomme og ekstra sårbare.

Status

Brobyggerstillingen er vigtig set i forhold til at danne bro mellem vores borgere på gaden og

behandlingssystemer herunder psykiatrien. Uden en person, der kan støtte op om brugerne og tale deres sag, eller blot sætte ord på noget de måske ikke kan endnu, har det flere gange været muligt at få dem igennem et længere forløb og videre til nye tilbud.

En del af vores brugere ville have haft det værre i dag, hvis vi ikke havde kunne skabe et kontinuerligt forløb. Et eksempel kunne være den skizofrene mand, der var ved at blive blind og uden et længere hospitalsforløb havde han med sikkerhed mistet synet på begge øjne.

At kunne følge op på aftaler, transportere og støtte i de længere forløb er en nødvendighed, hvis nogle af de allervigtigste forløb, skal lykkes, så der ikke sker varig skade på helbred eller invalidering.

Det tager tid at få gode resultater i netop denne gruppe af mennesker. I den tid dagstillingen har været besat, fra februar 2020, har vi fået rykket rundt på en del personer, som var klar til andre tilbud. Nogle skulle have meget hjælp, men andre havde blot brug for en IT-kyndig, der havde tid til at sidde en aften foran en PC med dem og vise i rigtig retning. Det kræver tid at opnå den tillid, og det kræver ekstra ressourcer som dagstillingen kan tilbyde, fordi der er personale ud over den normale normering en aften og nat, hvor der kan være travlt.

Nogle brugere har fremskridt, men falder tilbage i deres vante miljø, om måske ikke er et trygt miljø men som er det de kender. Selvom vi har fået noget i stand, er det svært at bryde med det man kender, hvorfor det ofte sker, at brugerne på trods af at de faktisk er godt på vej, falder tilbage til gaden. Det betyder, at vi skal rumme det nederlag og forsøge igen, nogle gange de samme tilbud og andre gange andre tilbud.

Vi kan skabe de trygge rammer med vores normale tilbud og dagstillingen er det vi nu kan tilbyde udover. Vi overgiver relationen fra natarbejderne, så vores brugere bliver taget seriøst og få mere hjælp en blot en kop kaffe og en seng, hvis de vælger det. Det lader til at have skabt en tendens til at fastholde en del af de brugere, hvor der er sat noget i gang.

Opgaverne er mange, men resultaterne taler for sig selv. Vi har og er i gang med flere større sager, hvor vores meget syge brugere er i bedring og på vej. Men vi har mange flere der trænger.

I forhold til ansøgningen, var det også planlagt at holde Åbent hus. Det har ikke været muligt grundet corona situationen, men vi har alligevel kunne oparbejde et godt samarbejde med mange af de folk der arbejder med vores målgruppe.

Dato: 5. marts 2021

Heine Iversen, leder af Natcafeen Stengade
Charlotte Hansen, brobygger i Natcafeen